

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.676/2023/4.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

SzecsKay Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd neve1 ügyvéd)

ügyvéd címe1

Az alperesek:

I.r. alperes I. rendű

I.r. alperes címe

II.r. alperes II. rendű

II.r. alperes címe

Az alperesek képviselője:

ügyvéd neve2 Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd neve2 ügyvéd)

ügyvéd címe2

A per tárgya: hibás teljesítés

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 33.P.21.295/2022/44.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, a felperes által az alperesek részére fizetendő perköltség összegét személyenként 300.000 (háromszázezer) forint + áfa – 300.000 (háromszázezer) forint + áfa mértékre leszállítja.

Kötelezi az I. és II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül a felperes javára fizessenek meg személyenként 10.000 (tízezer) forint + áfa – 10.000 (tízezer) forint + áfa, valamint 22.400 (huszonkétezer-négyszáz) – 22.400 (huszonkétezer-négyszáz) forint másodfokú részperköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében az alpereseket egyetemlegesen 10.646.238 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni kártérítés címén, majd az elsőfokú eljárás során tőkekövetelését 6.711.421 forintra leszállította.

[2] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek személyenként 736.600 forint, mindösszesen 1.473.200 forint perköltséget. Indokolása szerint a felperes a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi IXL. törvény (Cstv.) 37. § (3) bekezdésében írt 180 napos határidőn belül követelését nem jelentette be az I. rendű alperes felszámolójánál, ezért a vele szemben érvényesíteni kívánt követelés elenyészett, a bejelentés elmaradása jogvesztéssel járt. A pénzkövetelés érvényesítése céljából a felszámolás kezdő időpontja előtt indított peres eljárás a hitelezőt nem mentesíti a Cstv. 28. § (2) bekezdésének f) pontjában és a 46. § (7) bekezdésében foglalt kötelezettség teljesítése alól.

A II. rendű alperes vonatkozásában a felperes a Ptk. 3:24. § (2) bekezdésére hivatkozással kérte a felelősség megállapítását figyelemmel arra, hogy mint az I. rendű alperes vezető tisztségviselője szakszerűtlen utasításokat adott az építkezés során. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján azt állapította meg, hogy az épület kivitelezése még azelőtt befejeződött, mielőtt a II. rendű alperes vezető tisztségviselői pozíciót töltött volna be az I. rendű alperesnél, ezért a kereset e tekintetben sem volt helytálló.

Az elsőfokú bíróság a peresztes felperest kötelezte az alperesi jogi képviselő munkadíjának megfizetésére. A munkadíj mértékét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (továbbiakban: Rendelet) alapján állapította meg.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletének perköltség viselésére kötelező rendelkezése ellen a felperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, az alperesi jogi képviselő munkadíjának személyenként 200.000 forint + áfa összegre történő leszállítását kérte. Indokolása szerint az alperesek javára megállapított ügyvédi munkadíj eltűzött, ugyanis a bíróság a módosított követelés 17,3 %-át ítélte meg ügyvédi munkadíjként személyenként. Ez az összeg több, mint háromszorosa a Rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja szerinti mértéknek. Kifogásolta, hogy az alperesi jogi képviselő 600.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat jelölt meg az ellenkérelem vonatkozásában. A megítélt munkadíjat eltűzottnak találta abban az esetben is, ha az eredetileg megjelölt 10.646.238 forint tőkekövetelést veszi a bíróság figyelembe. Hangsúlyozta: az alperesi jogi képviselő többnyire ugyanazon védekezést adta elő mindkét alperes esetében, különösen a vita alapját képező, a felperes által benyújtott szakvélemény vonatkozásában. Az alperesi jogi képviselő egy alperes esetén is hasonló terjedelmű és mélységű munkát végzett volna, valamint ugyanúgy egymaga jelent volna meg az elsőfokon megtartott bírósági tárgyalásokon, így az alperesi oldalon jelentkező ügyvédi munkadíj duplázása alaptalan. Megítélése szerint a munkadíj nem áll arányban a perben elvégzett alperesi képviselői munka mennyiségével, ugyanis egy írásbeli ellenkérelmet, egy viszontválaszt, valamint egy előkészítő iratot nyújtott be. A feleket egy alkalommal hallgatta meg a bíróság, a megjelölt tanúk meghallgatására pedig nem került sor. Az ügy bonyolultsága és időtartama sem indokolja ezen összegű ügyvédi munkadíj megállapítását.

[4] Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperest perköltség megfizetésére kötelezését kérték. Előadták, hogy jogi képviselőjük 2022. április 5-én nyolc oldalból álló ellenkérelmet nyújtott be, melynek megszerkesztéséhez bevonta szakértő2 épületenergetikai területen jártas igazságügyi szakértőt, ezáltal kétségbe vonták a felperes által hivatkozott szakértő1 igazságügyi szakértő véleményét. A jogi képviselőjük szóban és írásban is többször konzultált a perbeli lakásingatlanokat magába foglaló épület épületgépészeti/hőszigetelési koncepcióját és energetikai számításait elvégző tanú3 épületgépész tervezővel. Mindezt A/1 és A/2 szám alatti dokumentumokkal igazolták. A továbbiakban ingatlanforgalmi szakértő segítségét vették igénybe a felperesi „árleszállítás” körében. Mindezekre tekintettel az ellenkérelem megszerkesztését önmagában is jelentős költséget és munka ráfordítást igénylő folyamatok előzték meg. Az eljárás során a felperes három alkalommal változtatta meg keresetét, az elsőfokú bíróság az ügyben hat tárgyalást tartott, továbbá a jogi képviselő három szakértőt vont be a periratok elkészítése érdekében. A keresetváltoztatásokra figyelemmel a jogi képviselő három hosszabb terjedelmű periratot terjesztett elő. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a ténylegesen kifejtett jogi tevékenységhez igazodó perköltséget határozott meg, figyelemmel az ügyvédi díjmegállapodásra, valamint a költségjegyzék-nyomtatványon megjelölt összegekre, melyeket a felperes az elsőfokú eljárásban nem vitatott. Hangsúlyozták, hogy a keresetváltoztatások részben a peres eljárás elhúzódását, részben több tárgyalási nap kitűzését eredményezték. Figyelmen kívül hagyta a felperes, hogy a kereset leszállítására az alperesi védekezés eredményeként került sor, a 37%-kal leszállított kérelem vonatkozásában a felperes pervesztesnek tekintendő. A felperes a perköltség kiszámítása során az alpereseket egyetlen peres félként vette számításba, őket egyként kezelte. A felperes a keresetváltoztatások előtt költségigényét 500.000 forint + áfa összegben jelölte meg, míg az alperesek javára már csak 200.000-200.000 forint + áfa összegű perköltséget tart indokoltnak. Az elsőfokú bíróság mindkét alperes számára a főköveteléshez viszonyítva – a fizetési meghagyásos eljárást is magába foglalva – 5,9-5,9 %-os mértékű perköltséget ítél meg, mely valamennyi, a jogi képviselőjük útján eszközölt készkiadást is tartalmazza (szakértők bevonása).

[5] A fellebbezés részben alapos.

[6] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában az alpereseket megillető perköltség összegét a Rendelet alapján határozta meg, azonban nem jelölte meg, hogy annak mely szakaszát alkalmazta. Az iratoknál elfekvő, az alperesek ellenkérelmének 5. számú mellékletét képező költségjegyzék-nyomtatvány alapján valószínűsíthető, hogy az alperesek javára megítélt költség a Rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával történt meghatározásra, mégpedig oly módon, hogy a fizetési meghagyásban felmerült 30.000 forint, az elsőfokú peres eljárásban perfelvételi szakban perfelvételi iratok előterjesztésére 300.000 forint, valamint a elsőfokú peres eljárásban tárgyalási szakban öt tárgyalásra 250.000 forint, így mindösszesen személyenként 580.000 forint + áfa mértékű perköltség került megállapításra. Az alperesek ellenkérelmükben nyilatkoztak, hogy a költségüket ezen nyilatkozat, valamint a jogi képviselőjük között létrejött díjmegállapodás alapján kívánják elszámolni.

[7] A Pp. 81. § (1) bekezdése értelmében a fél perköltsége megtérítését annak felszámításával kérheti, míg a (2) bekezdés kimondja, hogy a felszámítás során meg kell jelölni az igényelt költség összegét, a felmerülésének lényeges körülményeit, azt, hogy az mely jog érvényesítésével összefüggésben merült fel, és mindezeket a felszámítással együtt – szükség szerint – okirattal is igazolni kell. A bíróság által az eljárást befejező határozatban meghatározható költség az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással is felszámítható. A (3) bekezdés értelmében a fél a felszámítást és a (2) bekezdés szerinti okiratot legkésőbb a tárgyalás berekesztéséig, ennek hiányában az eljárást befejező határozat meghozataláig terjesztheti elő. A Pp. 82. § (3) bekezdése szerint a bíróság a perköltség összegét a felszámítás és az ahhoz csatolt okiratok alapul vételével határozza meg.

[8] Az alperesek ellenkérelmükben csupán hivatkoztak arra, hogy csatolják a jogi képviselőjükkel megkötött megbízási díjra vonatkozó megállapodásukat, mely az iratoknál nem fellelhető. Ezért az elsőfokú bíróság ezen okirat hiányában akkor járt volna el helyesen, hogyha az elsőfokú perköltség összegét a Rendelet 3. §-ának alkalmazásával határozza meg.

[9] Az alperesek a jelen eljárásban a fellebbezési ellenkérelmükhöz csatolták a köztük és a jogi képviselőjük között 2023. március 23-án létrejött ügyvédi tényvázlat és megbízás elnevezésű okiratot, melyben megállapodtak az elsőfokú eljárásban felmerülő ügyvédi munkadíj összegében. Az ítéltábla a Pp. 373. § (3) bekezdése alapján azonban ezt az okiratot döntése meghozatala során nem vehette figyelembe. A jogvita elbírálásánál így nem volt jelentősége annak sem, hogy okiratot az I. rendű alperes nevében a vezérigazgató írta alá annak ellenére, hogy arra a 2022. április 13. napjától felszámolás alatt álló I. rendű alperes felszámolója lett volna jogosult.

[10] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az alperesek jogi képviselőjének munkadíját a Rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja alapján határozta meg, melyet a (6) bekezdésre figyelemmel mérsékelte az alperesi jogi képviselő által kifejtett tényleges tevékenységre figyelemmel. Az ítéltábla a díjmegállapítás során figyelemmel volt elsősorban arra, hogy az alperesek jogi képviseletét ugyanaz a személy látta el és lényegében mindkét alperes vonatkozásában egyező érveket terjesztett elő, a tárgyalásokon képviseletükkel külön-külön díj sem merülhetett fel. Az ítéltábla nem tévesztette szem elől azt sem, hogy az eljárás során a felperes keresetét leszállította. Mindezekre figyelemmel az alperesek perköltségét személyenként mérlegeléssel 300.000 + áfa – 300.000 forint + áfa összegben állapította meg.

[11] A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, a felperes által fizetendő perköltség összegét leszállította.

[12] A felperes fellebbezése nagyobb részben eredményre vezetett, ezért az alperesek a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján pervesztességük arányában kötelesek a felperes részperköltségének viselésére. Az ítéltábla a jelen eljárásban a felperesi jogi képviselő munkadíját a Rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése alapján határozta meg.

Budapest, 2024. február 20.

Dr. Németh László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró